

Eftirlit

VIÐ HVØRJRJARI SAMTYKKTARI LÓG FYLGIR EFTIRLIT

SÓLVIT E. NOLSØ

Er okkara lógarverk ov umfatandi í mun til okkara stødd? Hava vit ov nógvar stovnar, ið eru sprotnir upp í kjalarvørrinum av okkara umfatandi lógarverki? Hava vit eitt lógarverk, ið ikki tekur atlit til serfðroyks viðurskiftir, men regulerar seg inn í okkara kjallarar, uttan at taka atlit til okkara máta at liva uppá?

Tað er sjálvandi torført at svara eitt greitt ja ella nei uppá spurningarnar. Ómøguligt kanska. Tó er kjakið áhugavert, tí hvør hevur givið sær far um til dømis hvussu nógvar lógir vit hava?

Hvørjum tæna tær og hvat var grundarlagið fyri teimum at byrja við? Tæna tær enn einum endamálið, ella eru tað fleiri lógir, ið kanska eru farnar framvið sína nýtsludagfesting?

Til dømis hava vit eina lóg, sum sigur, at klokkarin í eini kirkju ikki skal stilla klokkuna øðrum til taks, hvørki til brúðleyp, jarðarferð ella líknandi. Revsingin fyri at stilla klokkuna til taks eru tjúgu silvurlodd, sum skulu rindast til kirkjuna. Onnur lóg sigur, at um maður føðir vill djór, so sum úlv ella bjørn, so skal viðkomandi sjálvur rinda skaðan, ið kann standast av hesum.

Hasi bæði dømini eru sjálvandi tveir ekstremar og kanska eitt yvirdrívlis, men í Sosialinum fyri einum ári síðani vísi vit á sama trupulleika. Tá tosaðu vit við vinnulívsfólk, harav fleiri vísti á, at almenna eftirlitið og almenna lógarverki, ofta manglaði eitt forstáilsi fyri føroysku fyrirkunum og vanliga føroyinginum, sum búði og virkaði her heima.

Heilsufrøðiliga Starvsstovan verður ofta tikin fram sum ein stovnur, sum ikki virðir tær umstøður, ið eru serfðroykskar og sermerktar fyri okkara samfelag. Vit hava sjálvandi brúk fyri stovninum, men skal hann eisini verða ein stovnur, sum líka nógv regulerar heimamarknaðin sum útflutningsvørurnar hjá okkum? Í blaðnum í dag sigur Rani Nolsø, at tað kann verða ein trupulleiki, at lógarverkið ikki í nóg stóran mun tekur atlit til teirra, ið lógin eigur at tæna. Vit hava í ov stóran mun nógv eftirlit við okkum, heldur enn álit. Bárður Larsen, lögfrøðingur, sigur um evnið, at okkara heimligu skipanir eru stórt sæð bygdar á tær donsku og tað gevur trupulleikar. Serliga tí tær eru gjørdar til nógv størri samfeløg, har ein stór umsiting og eitt størri eftirlit kann rættvísgerast.

Hvørja ferð ein lóg verður gjørd, stendst eitt eftirlit og ein umsiting í kjalarvørrinum. Tað sigur seg sjálv, tí onkur má hava eftirlit við, at lógirnar verða hildnar. Spurningurin er, nær er nóg mikið av eftirliti í okkara samfelag. Nær er umsitingin nóg stór, ið stýrir okkara 50.000 fólkom?

Visti tú?

At ein lóg sigur, at klokkarin í eini kirkju ikki skal stilla klokkuna øðrum til taks, hvørki til brúðleyp, jarðarferð ella líknandi. Revsingin fyri at stilla klokkuna til taks eru tjúgu silvurlodd, sum skulu rindast til kirkjuna

Visti tú?

At ein lóg sigur, at um maður føðir vill djór, so sum úlv ella bjørn, so skal viðkomandi sjálvur rinda skaðan, ið kann standast av hesum